

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Pred odločitvijo.

Če drugega ne, že zanimanje, s katerim vsi slovenski rodoljubje pričakujejo izida notranjske volitve, že to splošno zanimanje znači, da ta volitev nema samo lokalnega pomena, da se z njo ne bode odločilo samo za Notranjsko nekaj. Zanimanje za to volitev je doma povsodi na Kranjskem, a dobiš je tudi v zadnji slovenski koči, ki tam na meji trd boj bije za svojo, našo narodnost. S tem pa je samo po sebi povedano, da se naši volilni možje ne bi smeli ozirati samo na svoje mnenje, samo na lokalne okoliščine, samo na svoje mandate. Marveč tudi na to, kakšen odmev bode njih oddani glas našel pri njih sodeželnih, pri njih slovenskih rojakih. Možje volilci bodo dne 25. t. m. v Postojni nekaj izrekli, a to bode razveselilo ali pa zabolelo ves slovenski svet, kakor že bode. Tako se vselej godi, kadar gre za načelo, a ne za osebo.

Notranjci smo dosedaj po kmetskih občinah vselej, tudi pod najhujšimi pritiski volili možje narodne in zaradi tega zasloveli smo po vsem Slovenskem, da smo „zavedni Notranjci“; res je bila pri nas narodnemu kandidatu zmaga gotova, in za tega delj sta tukaj tudi kandidovala moža, kot sta dr. Vošnjak in dr. Zarnik, ker je narodna naša stvar zahtevala, da gotovo dobi taka dva odlična zagovornika v deželnem zboru. „Slovenca, — nemškutarja ne!“ To je bilo tedanje gaslo, in mi Notranjci smo si vsikdar poslancema izbrali dva najboljša Slovenca: dra. Zarnika in dra. Vošnjaka. In to je bila naša čast!

Slednji čas je usoda nas Notranjcev zopet postavila na razpotje, in ves slovenski svet s težko pričakuje, katero pot si mi izberemo, mi — ki smo najbolj zavedni. Ti poti pa gresti vsaka v drugi kraj, dasi nekateri do sedaj neso hoteli priznati, da je jedna pot naša stara pot, a druga nova. Na novo pot nam naš narod hočejo zavleči in najprvo skušajo sedaj pri nas Notranjcih, s kakšnimi komplimenti nas bodo zvalili s stare naše poti.

Pravijo, da moramo mi iz deželnega denarja razpisavati nagrade za nemški jezik. Mi moramo pripoznati, da je nam nemščina tolikanj potrebna, da nam še ni pomagano s ponemčujočimi obligatnimi učnimi črteži, nego da moramo še sami plačevati postransko nemško poučevanje in da to storimo od srca radi! Ta

je jedna. Druga pa je ta, da mora naš poslanec vse storiti, kar vlada koli hoče, da moramo mi po svojih poslancih vladam streči, a ne, da mora vlada nam streči po naših poslancih. To se zahteva. In tretjič se zahteva, da mi hladnokrvno gledamo, kako vladni pandurji pretepavajo naše poslance, zaslužne možje in da puščamo z osorno in ostudno pisavo demoralizovati narod naš, zlasti mladino!

Nova politična šola v Ljubljani je, razkrojujoč dr. Zarnikov „radikalizem“, pri tem učila nauke, kateri bi Slovincem dali narodno-politično smrt, če po njih živimo. Mej drugim hoče od nas, da nikdar ne volimo poslancem moža, ki vemo, da on utegne danes ali jutri v katerem vprašanju koli nasprotovati vladni naši. To je nauk, ki ga le začnimo vzpolnjevati, pa bode v kratkem po nas! Če volimo samo take kandidate, ki bodo z vlado hodili po dnu in strni, s tem se odpovemo temeljni pravici svoje osnovne ustave, a to bi mogli storiti k večjemu in samo tedaj, ko bi bili goto vi, da je vlada kakor nebeški Bog vsevedna, pravična in usmiljena!

V ta novi narodni in ustavni „paradiž“ hočejo, da bi mi Notranjci prvi utekli svoje glave. Diplomacija Ljubljanska je znala nabrati polčič, ki naj bi osvojil našo pamet, naše prepričanje, ter iz nas naredil politične skópce, ki bi brez nevarnosti bili za kateri koli politični harem. Kako je ta polčič od vlanske jeseni delal mej nami: „infandum-renovare“! Najbolj žalostno pa je to, da se more na Kranjskem o taki slovenski stranki govoriti in da je njeno prokletstvo zanešeno tudi na naša notranjska tla.

Če Slovenci s svojo stanovitnostjo in neustrahovitostjo ne bomo dosegli, z omahljivostjo in boječnostjo bomo še manj. Uprav pogibeljno torej je za slovensko-narodno politiko novodobno načelo, da je Slovincem voliti le take poslance, ki se kakor trst vedejo, kakor že potegne vladna sapa.

In slednjič ne sme noben narod puščati, da se mu moške grdi, ki so mu že veliko dobrega storili, a ničesar pokvarili, da se za agitacijo kateri koli rabijo sredstva, ki demoralizujejo občinstvo. Kateri narod svoje moške psovati daje, kedar jih ne potrebuje, tisti jih niti imel ne bode, kedar mu jih bo potreba. Kaj-li je dr. Zarnik zakrivil mej nami, da je sedaj tako napaden in teptan, ali mu marveč nismo dolžni rodoljubne hvale? Mi, ki smo že v

mladih letih tolikokrat čuli s častjo imenovati njegovo ime, mi bomo sedaj tega moža črtili zavoljo tega, ker mu je obraz razpraskal človek, ki se je prav v dr. Zarnikovem nedriji vzredil?! Če je dr. Zarnik v narodnem oziru kaj pregrešil, to ne more drugega biti, kakor da je rameni držal — Šukljeju, sedanjemu svojemu rablju, čegar prošlo življenje sovrstniki njegovi stoprav sedaj razumevajo. Kdor Šukljejevo početje odobruje, nanj in na njegove otroke naj le pride pohujšanje, in tega pohujšanja naj bode tudi narod smrtno deležen, če se ga ubraniti ne more! Dovolj!

Ako se tik pred volitvijo — in to ni izključeno — kaj ne premeni, ostane vladno-slovenske stranke kandidat: gospod Adolf Obreza v Cerkljani. „Kaj doživel sem na sveti?“ — lahko se vpraša začuvši o tej kandidaturi, vsakdo, prvi pa dr. Zarnik sam. Obreza vlani — Obreza letos! Kakó resolutno je vlani odbil vsako kandidaturu za deželni zbor, rekši: „Državni poslanec sem, trgovec posestnik, oča in še ne prav dobrega zdravje, ne morem žrtovati...“ (na narodnem shodu Notranjcev v Postojni, v 116 št. „Slov. Naroda“ 1883)! Kako gorko je vlani priporočal ob enem s kandidaturu dra. Vošnjaka tudi kandidaturu dra. Zarnika, cel uvoden članek v „Slov. Narodu“ (št. 128.) jima je posvetil, kjer pravi z ozirom na protikandidovanje in agitovanje, da „kaže tako postopanje neopravičeno nehvaležnost in breztačnost proti našima dosedanjima poslancema gg. dr. Vošnjaku in dr. Zarniku“. In nadalje piše: „Vprašam: Kdo razumnikov in iz kakih razlogov more biti zavzet proti temu gospodoma? Sta li izdala nas in našo stvar? Sta li kedaj prelomila dano besedo in obljubo?...“

S takim krepkim prepričanjem priporočal je lani Obreza Notranjcem volitev dra. Zarnika, tako se je srdil na vse, ki so proti tej volitvi agitovali, ali celo kandidovali. Ali Obreza „von heute“ je sam tako nedosleden, sam tisti razumnik, ki je zavzel proti dru. Zarniku in ne le to, — on sam je dru. Zarniku protikandidat! To so stvari, ki se o človeku, štirideseto leto vzpolnivšem, misliti niti verjeti ne dajo! Žalibog, da moramo tu pa tam o našem moži kaj tacega zabeležiti: Tudi mi lahko vprašamo, laglje nego nas je lani Obreza povpraševal: iz kakšnih razlogov je on zavzel proti bivšemu našemu poslancu? Morebiti je to vse, kar je že izporočil na oficijalno-vladni shod Postojnski

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levčnik.)

XV.

(Konec.)

Ne preveč strme toraj lagoten in prijazen je pot, ki pelje iz Luč čez srednjevisok hrbet, Rogat'c v dolino za Dreto. Čez dobro uro hoda smo že dospeli na vrh imenovane planine, od koder se nam je zopet razgrnil razgled, nazaj na mrtve gore Solčave in naprej na življenja polna polja ob Savinji in Dreto. Ravno spodaj pod nami pa smo gledali na velikansko poslopje gornjegradске graščine in cerkve.

Vse druge potne težave bi še človek ložje prestal kakor žejo, kajti hudo se godi popotniku, potujočemu po krajih, kjer manjka krčem in pitne vode. Tudi nam se je godilo tako. Videli smo pač Gornjigrad s svojimi obilimi zavodi, iz kojih „Bog

roko ven moli“, skoro čisto blizu pod nami, ali zdelo se nam je, kakor ko bi bil trg prava „fata morgana“, kajti, akoravno smo urno stopali navzdol, je še dokaj časa priteklo, predno smo došli do prvega gornjegradskega templja Bahovih čestilcev. — Gornjigrad je jedini trg v dolini za potokom Dreto, ki nad „Novo Štifo“ izvira in se pri Nacaretu izliva v Savinjo. Vprav na severozahodno-vzhodje Menine pritisnen, ima ta trg nekako senčno, otožno lego, da so človeku čudno zdi, kako da je ta „odročni“ kraj še prišel do tako važne naselbine. Ako je lega trga pusta, okolica precej otožna in jednolična, je trg sam ob sebi nekako „romantičen“, tem bolj, ker ga obdajajo spomini na staro zgodovino, na nekdanjo imenitost. Tukaj so namreč nad dvesto let svoje žeslo vihteli ljubljanski škofje, tukaj so imeli s premnogim spremstvom in služabništvom svojo poletno stolico in še sedaj je velikanski grad in premnogo planinskega sveta okolu njih lastnine. Početek gornjegradskemu škofovskemu gradu je bil samostan benediktincev, ustanovljen v l. 1140. po

oglejskemu patrijarhu. Bogato so ta samostan obdarovale razne plemenite rodovine, ali že leta 1461. bil je samostan zaprt in njegovo posestvo je pripalo ljubljanskim škofom. Velikanski stavbi, cerkev in grad pričati o podjetnem duhu teh gospodov; osobito grad je tako prostoren, da so sedaj v njem nastavljeni sodnijski davkarski, dekanijski in šolski uradi, notarijat, in stanuje večinoma ondu uradništvo, pa vender je še vse drugo nadstropje — prazno! Tudi cerkev je za ta zakotni kraj dosti prevelika, kajti ona je menda največja lavantinske škofije in v svojem notranjem nosi še mnogo sledov posebne skrbi svojih imenitnih podpornikov. V gradu se ne shranjujejo nikakršni spomini na nekdanjo prebivalstvo; zgornje historične sobe so prazne, samo v nekotih smo strmeli nad istinito umetnimi freskoslikarijami, posebno v kapeli Tomaža Hrena, jedine znamenitosti, ki obiskovalca v teh pustih prazninah zanimati zamre. Več pozornosti obrača na se cerkev, katera ni bila samo nekdanj, ko je bila še neposredno pod oskrbovanjem škofov — bogatstvu svojih po-

„da je baron Winkler več storil za deželo, nego deset dr. Zarnikov“? Če je temu tako, potem se ta argument še v veliko višji meri da porabiti proti kandidaturi Obrezo, potem naj tudi Obreza — ostane lepo doma. Želeti pa je pred vsem, da je poslanec mo ž. Najmilostnejša sodba za Obrezov pojav je ta, da ni možki. Izgovarja ga niti prijateljstvo, ker drugo prijateljstvo je z njim prelomljeno. Kandidature mu neso usilili volilci in volilni možje, on sam jo je izprosil; znana „Isjava“ je tista málba, s katero je hodil od hiše do hiše. Že zaradi tega se nam bode svet čudil, ako si izberemo takega moža za poslanca. Ali Obreza je vrhu tega kandidat na podstavi programa vladno-slovenske stranke, ki ni več stari slovenski program. Ako volimo Obrezo, odobrimo „šulferajnovanje“, vladno mameluštvo v naši deželni zbornici in odobrimo tudi sredstva, s katerimi se od sedaj naprej smejo ubivati kandidati, zaslužni možje! Tega pa nikari ne storimo, če nečemo, da nas doleti narodna sramota in prej ali slej tudi kesanje!

„Pokažimo svojim političnim nasprotnikom, da nič ne more rušiti naše sloge, pokažimo svetu, da na Notranjskem ni ovenela ljubezen za narodno stvar, marveč da še vedno cvete, kakor v prejšnjih časih. Pokažimo, da smo politično zreli, da nas ne upogne vsaka sapa, temveč, da smo kakor vsekdar odločni in složni.“

S temi besedami nam je vlani Obreza — isti Obreza! — še končno priporočal izvolitev **dra. Zarnika** v „Slov. Narodu“, 128. številka. Vlani smo ga poslušali, tudi letos naj nam donijo iste besede še z vse drugačnim glasom. Zatorej, možje volilci:

Volite vsi dra. Zarnika,

a ne volite pa vladnega kandidata!

x.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. avgusta.

Pri deželnozborskih volitvah na **Štirskem** so v mestih in trgih izvoljeni sami liberalci. Petakari, ki so letos volili, neso nič spremenili volilnega izida. Konservativce je goljufalo upanje, ki so ga stavili na te nove volilce. Liberalci pa vendar neso prišli brez izgube iz tega volilnega boja. Trgovska zbornica v Gradcu ni več volila gospoda Syza, ki je bil vselej poročevalec pri budgetu. Pa je zato, ker majhni obrtniki neso zanj marali zaradi njegovega protiviljenja novemu obrtnemu zakonu. Na njegovo mesto je sicer izvoljen zopet liberalci, ki je pa prijazenji malim obrtnikom, in ne bode povsod podpiral židovskega oderuštva. Da je zaradi tega žalovanje v Izraelu, se razume samo ob sebi, zlasti se židovski listi jeze, da se trgovci neso zanj potegnili.

Danes se snide **hrvatski** sabor. Imel bode samo tri ali štiri seje, potem se bode razpustil. Poročilo regnikolarne deputacije za rešenje Rekega vprašanje je sicer na dnevnem redu prve seje, pa se bode težko obravnavalo o njem. Sabor se bode bavil z inartikuliranjem volilnega patenta za Krajino. Konci tega meseca se bode pa zaključil. — Volitve za novi sabor bodo sredi meseca septembra. Ko začne ogeraki državni zbor meritorična dela, bodo državni poslanci hrvatskega sabora že voljeni.

Vnanje države.

Poročila o shodu **treh cesarjev** širijo se po časopisih. Govori se, da se snidejo ruski car,

krovitelj primerno okrašena, ampak je še tudi sedaj snažen in po svoji velikosti veličasten božji hram. Na njenem zunanem obzidju naznanjajo od starosti vsivele podobe iz marmorja grobove tukaj umrlih škofov in drugih imenitnih mož. Tudi nesrečni, zavrtno umorjeni Kacijanar je tukaj pokopan.

Ni nam bilo dano zadrževati se v tem, po svojih prebivalcih posebno prijaznem trgu, morali smo iti naprej, da bi še do noči prišli do Mozirja. Ker smo po tridnevnej hoji prišli zopet na ravni svet, smo si tudi poiskali v Gornjem Gradu vozove, da smo se, v novič očarani od prelepe gornjesavinjske doline pripeljali že v temi v Mozirje, kjer smo se v veselej družbi „na pošti“ še pozno v noč bavili s prijetnimi spomini na krasni veličastni savinjski planinski svet.

Le s tužnim srcem zapustili smo drugo jutro toli krasno dolino, ali zapustili smo jo s ponosno zavestjo, da smo gledali in občudovali pravi, dragoceni dijačem drage naše domovine!

avstrijski in nemški cesar sredi septembra v Krakovu. Seveda je še treba počakati, če se te vesti obistinijo.

Dela za določitev **črnogorsko-turške** meje še sedaj neso končana. Od neke strani se celo poroča, da se še resno začela neso. Ovirajo jo vojvoti Albanci, ki ne marajo priti pod črnogorsko vlado. V Črnej gori pa pričakujejo tudi nekega ruskega ženijskega častnika, ki boče pri tem delu črnogorske člane podpiral.

Dolgo že trajajo obravnave mej **Nemčijo** in **Vatikanom**, pa brez pravega vspeha. Večkrat smo že mislili, da Bismarck misli pomiriti se s katoliško cerkvijo, pa vselej so se zopet povrnila prejšnje zapreke. Nemški kancelar je samo tedaj prijazen nemškim katolikom, kadar jih potrebuje v državnem zboru, potem pa takoj jim nasprotuje, kajti hvaležnost ni njegova lastnost. Zdaj so zopet začeli nemški oficijozni listi hudo pisati proti Vatikanu, kar kaže, da Bismarck še nikakor ne misli na spravo. Ti časniki širijo vest, da se je pruski poslanik Schlözer, ki vodi obravnave z Vatikanom, pri nekeji priliki izjavil, da ga tam večkrat z lažnjivimi poročili vodijo za nos. O papežu Levu se pa širi vest, da je častital kardinalu Francelinu, ker je izdal neko knjigo, ki pobija Hegelovo filozofijo in se izjavil, da je ta boj potreben, kajti protestantizem je naredil iz Nemčije trdnjavo zmote in obžalovanja vrednih predsodkov. Jaz pa hočem ta tla korak za korakom priboriti, in nadaljevati boj brez premirja. Koliko sta ti vesti resnični, se pač ne ve, ali pripravi sti nahujskati protestantovsko nemško prebivalstvo proti Rimskej kuriji, in poostriiti kulturni boj v Nemčiji. Ker se pa širijo po vladi prijaznih novinah, je to dokaz, da nemška vlada nikakor ne ne želi sprave s katoliško cerkvijo. Naravno je, da se nemški liberalci tega vesele, kajti daje njim upanje, da pridejo zopet do prejšnje veljave.

Zjedinjene države in Avstrija imajo sedaj majhen konflikt, ki se bode pa gotovo mirno in kmalu poravnal. Avstrijski konzul v Pittsburgu je na rojstni dan cesarja Frana Josipa izobesil avstrijsko zastavo na konzulskem poslopji. Načelnik redarstva jo je pa ukazal odstraniti. Konzul tega ni storil, in policijski šef pritožil se je pri županu. Župan je povabil konzula k sebi, ki pa na to povabilo ni prišel. Sedaj se bode stvar obravnavala mej avstrijskim poslanikom v Washingtonu in državnim sekretarjem mr. Frelinghuysenom, na kojega je apeloval konzul. To pač ne bode imelo družih nasledkov, kakor da bodo policijskega šefa poučili, da je že stara navada, da konzuli razobešajo zastave na rojstni dan svojih vladarjev in da se to braniti ne sme.

Francosko-kitajska vojna se je začela, sicer ne oficijalno napovedana. Francija je stavila Kitaju ultimatum, da naj plača 80 milijonov frankov zadoščenja, ker je prelomil Tientsinsko mirovno pogodbo. Francoski poslanik je zahteval odgovor v 48 urah. Dotični obrok jo pretekel in Kitaj je neki odgovoril zaničavno. Zaradi tega je francoski konzul v Pekingju že snel francosko zastavo in izročil varstvo francoskih podložnikov na Kitajskem ruskemu poslaniku. Kitajski poslanik v Parizu je pa dobil povelje od svoje vlade, pretrgati pogajanja s Francijo in oditi v Berlin. To povelje je že objavil francoskeji vladi in ta mu je izročila njegove papirje. Ako so vsa ta poročila povsem resnična, bila bi že diplomatska zveza mej Francijo in Kitajem pretrgana. Po najnovejših poročilih pa Francozi že bombardujejo Fu-Čev. Boj sicer oficijalno ni napovedan, temveč Francozi so kar začeli bombardovanje Fu-Čeva, kakor Angleži Aleksandrije. S tem, da se vojna ni napovedala, se je francoska vlada izognila sitnosti, da bi morala sklicati zbornici. Tako se bode pa lahko brez njihje vojevala, dokler ne poteče že dovoljeni kredit. Francoski opozicijski listi trdijo, da je to prava vojna, ko kanoni pokajo in se rušijo mesta, tudi bi vsak v diplomatske spletke ne posvečen človek tako sodil, a državniki pa stvar drugače obračajo, kadar njim drugače bolj služi.

Dopisi.

Iz Ljubljanske okolice 22. avgusta.

[Izv. dop.] (Slovenski radikalci; notranjska volitev in dr. Zarnik.) Najnovejši dnevnik dan za dnevom pisari o slovenskih radikalcih in maha po njih, kakor po neki, državi in deželi silno nevarni stranki; opisuje jih, kakor Rimske Katilince ali grške herostate in žene hrup, kakor bi imel pred seboj prave ruske nihiliste ali nemške anarhiste.

To moramo vender resno vprašati, kje je on našel te radikalce? Kje in kakšen je njih program in kdo ga je sestavil? Naj nam on to natančno naznani, drugače bi morali mi njegovo počenjejanje smatrati za golo, ob enem pa hudobno izmišljijo, ki je za našo deželo in za našo narodnost silno škodljiva, ker nas pred svetom sumniči in grdi, kakor, da bi mi imeli Bog vedi kake, človeški družbi in državi nevarne elemente mej seboj.

Iz velikanske agitacije, ki jo ta list napravlja zoper dr. Zarnik-a bi sicer človek mislil, da je morebiti slednji tak radikalec, in ob enem vodja te

strahovite stranke. Ali zastoj iščemo za to misel dokazov v najnovejšem dnevniku, še manj pa jih moremo najti v dozdanjem javnem delovanji dr. Zarnikovem.

Ali je mari to radikalizem, ako dr. Zarnik ni bil za privoljenje zloglasnih 600 gld. za neobligatni pouk nemškega jezika? Po naših mislih tako malo, kakor malo so tisti, ki so po želji gospoda deželnega predsednika te krajarje privolili, izdajalci domovine in slovenskega naroda.

Na dalje je videti, da bi „Ljubljanski Benjamin“ rad sumničil dr. Zarnika, da je nasprotnik gospoda deželnega predsednika. Pa tudi zato neso slišali od njega nobenih dokazov. Nasprotno pa še dobro vemo, kako živo in krepko se je poganjal g. dr. Zarnik ravno za gospoda deželnega predsednika, ko so ga v deželnem zboru leta 1881 nemškutarji, ki so tedaj imeli še večino, z veliko silo napadali.

Največo nevoljo pa mora ta list obuditi pri vsakem poštemem človeku, ki naše razmere pozna, da skuša g. dr. Zarnika pri naši častiti duhovščini očrniti. V tem oziru ne daje vse njegovo javno življenje nikakega povoda kaki sumnji. Nasprotno priča njegovo javno ravnanje, da je duhovnom kakor vsak pravi Slovenec, vselej bil prijazen. V dokaz navajamo mej drugim to, da je še leta 1882 v deželnem zboru predlagal zahvalnico oo. frančiškanom Novomeškim zato, ker na tamošnji ljudski šoli brezplačno poučujejo.

Zatorej se nam v resnici čudno zdi, da, kakor je podoba, so se dali nekateri duhovniki na Notranjskem pregovoriti zoper dr. Zarnika od časnikarskega Benjamina, katerega urednik, kakor pripoveduje šolska zgodovina in tisti, ki so ga s katedre poslušali, zastran verskih svojih nazorov, vse drugače sluje.

Zatorej tudi, ko je deželni volilni odbor lani za deželni zbor kandidate postavljaj, proti dr. Zarniku ni bilo iz duhovskih ozirov čisto nobenega pomisleka, pač pa proti profesorju Šukljeju tako, da ni mogel za kandidata postavljen biti.

Ako se vse to premisli, mora se človeku čudno zdeti, da je nastala na Notranjskem tolika zmešnjava, ki po dejanskih razmerah nikakor ni opravičena.

Iz Žaveca 22. avgusta. [Izv. dop.] (Volitev.) Dne 21. avgusta t. l. smo imeli tukaj volitev poslanca v deželni zbor. Žalibog, da moram poročati, da je vedno naroden Žavec, prva trdnjava proti zagrizenemu sovražniku v Savinjske dolini, za trgi zgornje Savinjske doline zaostal, da ni jednoglasno izvolil narodnega kandidata. Naš trg ima 45 volilcev, od teh jih je prišlo 38 na volišče; sedem volilcev se ni udeležilo volitve. Pa zakaj? — Uzroki so raznovrstni. Jeden je rekel, da je bolan, drugi, da hoče nevtralen ostati, tretjega je celo neka stara nemčurska klepetulja pregovorila itd. itd. Nasprotni kandidat, ošoben sovražnik Žavskega trga in slovenskega naroda sploh, dobil je torej 4 glase. Pa, narod slovenski, ne obupaj zaradi tega nad nami, vedi: narodna ideja se tem bolj širi, čim bolj se sovražnik v nas zaganja. Navdušenost za narodno stvar postaja vedno večja, ljubezen do materinega jezika vedno močnejša in srd do našega sovražnika vedno silnejši.

Štirje volilci so toraj 21. dan t. m. nasprotno volili; pa ti štirje neso Žavčani; privandrani tujci so, ki drugim tujcem, kateri pa vedo, kako mej Slovenci živeti, kateri slovenski jezik in slovenske navade spoštujejo in častijo, sramoto delajo. Jednemu izmej četvorice pravijo ljudje: „Harum Paša“; rodome Hrvat, drugi je Čeh, tretji Kranjc in četrti mej Slovenci rojen, vzgojen in sedaj mej Slovenci kruh služujoč Nemec.

Zdaj pa še nekaj veselega. Harum Paša in Čeh nas bodeta v kratkem zapustila in se v Celje preselila. Srečen pot! —

Iz Ljutomera 22. avgusta. [Izv. dop.] Pri večerajšnji volitvi je dobil nemško-pruski kandidat dr. Auserer 45, slovensko-avstrijski kandidat profesor Kunstek žalibože samo 38 glasov.

Da bo zadnji ostal v Ljutomeru v manjšini neso pričakovali; po volitvi nam je to razumljivo. — Nasprotna stranka je krčovito delovala in uspeh tega nam kaže razmera glasov.

Nobenega sredstva ni opustila uplivati na volilce. Danes se že s prstom kaže na tega in onega volilca, ki je dobil prase, voz sena ali slame, da bi in da je volil nemško-pruskega kandidata — oziroma, ki je dobil toliko in toliko denarja, da se je

moral odpeljati nekam v Medjimurje, samo, da bi ne volil slovensko-avstrijskega profesorja.

Pa ravno tako se kaže s prstom na vse one Ljutomerske nemške pristaše in bogataše, ki se neso sramovali skrito, in javno rabiti navedenih sredstev za agitacijo za dr. Ausserer-a. Čuditi se moremo tudi tistim c. k. uradnikom seveda političnim, ki so volili Nemca to je prusaka dr. Ausserer-a.

Profesor Kunstek je ostal v manjšini, a v častni in mnogobrojni manjšini. Nam pa bode za prihodnje volitve skrb bolj delovati in porabiti vsako sredstvo — seveda pošteno — za naše kandidate.

Nasprotniki so nam v vzgled našega bodočega delovanja — panež njih nesramnimi sredstvi grdega podkupovanja.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je po toči poškodovanim goriškim občinam! Kostanjevici 700 gl., Vojšćici 400 gl., Brestovici in Selu po 300 gl., Tomaževici 200, Malemu dolu 100 gl. Mornarskemu hospicu na otoku Grado 300 gl.

— (Izvrševalni odbor klubu narodnih poslancev deželnega zbora kranjskega) moral je glede kandidature na Notranjskem imeti precej slabo vest, kajti k dotičnej seji **se ni povabil niti g. Svetec niti g. dr. Vošnjak**. Popolnem naravno je tedaj bilo, da je bil g. Obreza kandidatom proglašen vsled Poklukar-Šuklje-Klunove milosti.

— (O volitvi na Notranjskem) došlo nam je toliko dopisov, da je pri najboljše volji ne moremo priobčiti. Samo zaradi napadov na obče spoštovano obitelj Lavrenčičevo dobili smo 6 pisem, ki so vsa polna nevolje in razjarjenosti, da nasprotna stranka tako razžaljivo pisari proti tako zaslužnej in priljubljenej rodbini.

— (Pod ključem.) O tem zanimljivem shodu volilnih mož se nam poroča: Prišedši v sobo, kričal je dr. Strbenec, silno razkačen, naj se duri in okna zapro, kar se je tudi zgodilo. Potem je s povzdignenim glasom tožil, da je bil razžaljen, češ, da mu bode zbor izrekel obžalovanje. A nihče niti črhnil ni. Na to se je prebralo dr. Vošnjakovo pismo in izrekla jednoglasna zaupnica. Takoj na to oglasi se notar Gruntar in jadicuje, da je naš narod zanemarjen, daleč za drugimi zaostal, da je ubožen, da doktorji za nas nič ne naredijo, da jim narod ne more zaupati. (Ugovor: Saj še ni 5 minut, ko ste izrekli zaupanje doktorju!) ter priporoča Obrezo. Gosp. Valenčič pravi, da je našemu uboštvu vlada kriva i. t. d., na kar dr. Strbenec in Milavec zahtevata, naj se Valenčič opraviči zaradi te trditve, kar je slednji takoj hotel storiti. A ker je več volilnih mož želelo, poprijel je g. H. Ka v č i č besedo, ter jako dobro obrisal naš položaj vladi nasproti. „Vse, kar imamo, pridobili smo si s težavo za svoje žuljave groše. Da nam je vlada dovolila narodne šole, je čisto naravno, vsaj nam je jezik dal Bog. Davek so nam znižali, ker so uvideli, da smo poprej veliko preveč plačali. A tega, kar smo preveč plačali, in zaradi česar smo obubožali, nam neso dali nazaj. . . . Dr. Strbenec: Vlada nam daje subvencijo za povzdigo kmetijstva. (Kolika bistrournost!) Kavčič: Te subvencije so le naš denar, in kaj nam hasne, če se nam v jeden žep da 10 gl., iz drugega pa 20 gl. vzame? Mej govorom gosp. Kavčiča čulo se je vedno odobravanje. Nasprotna stranka potrta. Dr. Strbenec predlaga, da se glasuje za Zarnika potem pa takoj za Obrezo. Za dra. Zarnika, bilo nas je 8, za Obrezo 11, ostali neso glasovali.

— („Fanfulla“) v Rimu, izhajajoč list, ima v svojej 202. številki članek z napisom „Un microbo“, v katerem strastno grdi Slovence in fruktificira Šukljejev napad na „Sokola“. Piše mej drugimi: „A Lubiana, giorni sono, alcuni Sloveni di ritorno da un Tabor, ossia da un comizio popolare, salutarono gli ufficiali del presidio col grido: Morte ai Tedeschi! Codesti Sloveni sono gli aggressori dei nostri pescatori chioggiotti: essi sono i promotori di molti scandali, che la polizia austriaca per non mostrare le magagne locali addossò all' irredentismo.“ Komu te lažljive besede ne vzbujajo gneva in jeze? Sicer se pa bomo s „Fanfulo“ po volitvah še pečali.

— (Vojaške godbe.) Včeraj je svirala godba 97. pešpolka na kazinskem vrtu res izborna. Posebno je dopadal komad: „Melodienkranz über Krainische Lieder“ od Scherenzeln. — Danes svira

godba 17. pešpolka baron Kuhin in godba 97. pešpolka na kazinskem vrtu. Občinstvo, kateremu je ugod na kazinski vrt prost, bode tedaj imelo redko priliko v Ljubljani poslušati dve vojaški godbi pri jednem koncertu.

— (Shod tiskarjev v Pragi.) — V dan 6., 7. in 8. septembra t. l. zborovali bodo avstrijski tiskarji v Pragi. — Povod temu zborovanju je v prvi vrsti našim čitateljem že dobro znani „razpor Ljubljanskih tiskarjev.“ — Da se pa v tej zadevi skliče shod v Prago, pripomogli so z energičnim nastopom največ česki sodrugi, kateri samovoljnega početja avstrijskih nemških tiskarskih društev nikakor neso mogli dalje gledati mirnim okom, ter zahtevali, ker v tej zadevi ni kompetentno odločevati jedino le tiskarsko društvo Dunajsko, da se skliče zbor, na katerem bodo tudi druge korporacije avstrijskih tiskarjev pravico imele, izraziti svoje mnenje v tej kočljivej stvari. — Omeniti nam je namreč še, da so na zahtevanje Dunajskega društva večinoma vsa avstrijska nemška društva odpovedala v lastno škodo zvezo Ljubljanskemu staremu tiskarskemu društvu, v katerem spojene so vse podporne blagajnice, in se inkorporirali z novoosnovanim društvom Bambergovih nemških tiskarjev, katero razpolaga le z malo, negotovo svoto in šteje okoli 14 članov. — Stvar se je do zadnjega časa po zagrizenih tujcih strastno nadaljevala in pozvana bila so vsa tiskarska društva širnega sveta na boj proti Ljubljanskemu društvu, kar se oglasi „Typografička Beseda“ v Pragi in stori konec temu nesramnemu početju. — Na saboru zastopana bodo po svojih poslancih skoro vsa tiskarska društva cislitavska in naidejati se je, da se bode stvar, obravnavana na slovanskih tleh, za miroljubne naše tiskarje tudi ugodno rešila. — Zastopnikom Ljubljanskega tiskarskega društva voljena sta bila v zadnjem izrednem občnem zboru jednoglasno gg. Vekoslav Legat in Og. Zeplichal; nasprotno nemško društvo Kleinmayr in Bambergove tiskarne pa si je volilo zastopnikom svojega prvomestnika g. Sperlinga, rodom Saksonca, da jih bode kot **avstrijske** tiskarje zastopal na zboru v Pragi.

— (Premembe posestva) Pivovar gosp. Juri Auer, kupil je danes od g. Jarneja Čerнета, po domače Jernejka mesarja in hišnega posestnika, na sv. Petra polji tik prostora, kjer se bode zidala nova vojašnica, polje za 5000 gl. G. Auer bode na tem prostoru sezidal velike ledenice in kleti za svoje pivo, katero bode odslej varil v dosti obilnejši meri.

— (Tatje) ulomili so preteklo noč v pisarne deželnega odbora. Stikali so po vseh sobah in mi zab, a odnesli neso nič drugega, kakor par starih sukenj in jedne hlače. Neko miznico, v katerej bilo 400 gl., so k sreči pri miru pustili.

— (Konfiskacija.) Zadnje številko „Slovenskega Gospodarja“ zaplenili so zaradi članka „Slovenska zmaga v Mariboru.“ Uredništvo priredilo je drugi natis. — Ista osoda zadela je včerajšnjo številko „Slovenca“ zaradi dopisa iz Celja.

— (Izletnike na Gorenjsko) opozarjamo na čebelarstvo in sadjarsko razstavo v Lescah in na jutranjo slavnost slavnega čebelarja Janše.

— (Čebelarji) vesele se lepega vremena zadnjih dni. Ajda lepo cvete in čebele tako pridno beró, da čebelarjem srce kar veselja utriplje. Še prihodnji teden brez posebnega dežja, pa bode pridelek izvrsten in obilen.

— Čebelarsko in sadjarsko društvo, s svojim sedežem na Jesenicah, deluje v kratkem času svojega obstanka, prav po izgledu pridnih čebelic, jako uspešno. Nesebičnemu in jako delavnemu odboru tega društva gre vse priznanje! Ne le, da izdaja dobro uredovani mesečnik: „Slovenski čebelar in sadjarejec“, s prav primernimi, dobrimi članki o čebelarstvu in sadjarstvu in različnimi dopisi, naredilo si je lepo in velikansko drevesnico, iz katere bodo udje in drugi dobivali požlahtnjena drevesca in priredilo baš te dni prav času in kraju primerno čebelarsko in sadjarsko razstavo v Lescah, katera mora na vsacega, kdor jo obiše, če tudi ni čebelar dober utis napraviti. Na lepo ozalšanem Krištofovem vrtu zapaziš na desno, ko ustopiš različno čebelarsko orodje, vosek, po médométu izlučani med v steklenicah, čist kakor kristal, voščene obraze za satovje, po katerih morajo čebele dalje delati, jako okusno medeno vino itd. Vse to je razstavil g. Modic z Jesenic. Dalje zapaziš tudi mnogo čebelnih izdelkov, katere je razstavil g. Schrey,

mного čebelarskega orodja od g. Wagner-ja z Dunaja. Ko greš dalje po vrtu, vidiš mnogo panjev s čebelami in brez čebel od najfinejšega izdelka do naj bolj priproste stare škatlje, katero je še rajni Janša, kot gorenjski čebelar izdelal. Imena različnih razstavljalcev, katere sem si mogel v naglosti zapomniti so gg. Repe, Ramovž, Šronc, Šusteršič J. Legat, Žumer, Schrey in Modic — kot oče razstave. Sadjá bilo je zaradi neprilicnega časa jako malo ravstavljenega.

— (Teška telesna poškodba.) Včeraj zvečer sta se kosca Matija Turšič iz Borovnice in Ignacij Trajanšek iz Loke pri Mengši skregala zaradi deklet, ki so mrvo sušile. Trajanšek iztrgal je Turšiču koso in ko jo je ta zahteval nazaj, in hotel vzeti s silo, useka Trajanšek Turšiča s koso po glavi, da mu je prizadel devet centimetrov globoko rano. Od 5. ure včeraj do pete ure danes zjutraj ležal je Turšič z nezavezanimi ranami na kopici sena na travniku na prostem. Ko se ga pripeljali v stražnico, je omedlel in zdravnik je rekel, da ne bode okrevál. Pripeljali so ga v bolnico, Trajanška pa gnali na Žabjek.

Izjava.

Več časa smo že opazovali, kako je „Ljubljanski List“ krenil s prave poti ter začel pisariti proti narodnim zahtevam in narodnim društvom.

Surovi napadi, ki se v novejšem času nahajajo v tem listu proti vsem narodnjakom, ki so slučajno drugega mnenja, ko urednik in sodelavci omenjenega lista; vzlasti pa skrajno podla očitanja velezaslužnemu in mnogo let za narod naš že trudečemu se dr. Valentinu Zarniku pa nam dajo povod izreči:

da obžalujemo, da visoka c. kr. vlada kranjska dovoljuje v svojem glasilu pisati v tonu, ki je v stanu kompromitovati njo in njene dobre intencije in da „Ljubljanski List“, kakoršen je za sedanjega svojega uredništva, zaslužuje naše in vseh mislečih narodnjakov preziranje in zaničevanje.

V Postojini dne 19. avgusta 1884.

P. Kraigher, trgovec. A. Kraigher, trgovec in posestnik. Ant. Lavrenčič, zasebnik. Matija Petrič, urar. M. Šeber, tiskar in bukovec. Matija Lavrenčič, posestnik in mesar. Jože Dekleva, posestnik. Jarnej Adam, črevljar. Anton Brumen, pristav. P. Vičič, posestnik. Ivan Lavrenčič, posestnik. Einspieler, pristav. Ant. Dürich, trgovec. Ivan Kavčič, zasebnik. Ant. Burger, trgovec. Fr. Baccaricich, lekarnar. Beseljak, c. kr. notar. Franc Burger, posestnik. Alojzij Lavrenčič, mlinar in posestnik. Anton Krainc, krčmar. Gregor Pikel, trgovec. Franc Bučar, železniški ogledovalec. And. Zakotnik, gostilničar. Fr. Rešič, železniški uradnik. Franc Savjov, posestnik. Janez Kollar, posestnik. Alojzij Rakovec, železniški uradnik. J. Šegula, advok. kand. Franjo Kuttin, trgovec. Fran Kogej, trgovec. Fran Majcen, sedlar. Franjo Šibenik, posestnik. Franjo Petrovčič, posestnik. Matevž Strenar, posestnik. Andrej Bezelak, posestnik in kovač.

Na Razdrtem so isto izjavo podpisali:

Hinko Kavčič, podžupan in glavne občine svetovalec. Viktor Dolenc, posestnik in odbornik. Viktor pl. Garzarolli, veleposestnik. Anton Micheli, posestnik. Ivan Kavčič, posestnik. Dragotin Kavčič, posestnik in trgovec. Ivan Blažek, posestnik in obč. oskrbnik. Ivan Žužek, odbornik. Herman Debevec, krčmar in obrtniški poslovođa. Matija Jerič, posestnik in odbornik. Janez Krušič, posestnik. Ivan Posega, posestnik.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 23. avgusta. Li-Fong-Pao še ni ostavil Pariza. „Matin“ celo poroča: Li-Fong-Pao dobil je včeraj depešo Tsung-Li-Yamena s formalnim ukazom: Pariza ne zapustiti. Iz Fucheva nikake vesti.

Zahvala.

P. n. gospodom volilcem mest in trgov: Celje, Brežice, Laško, Sevnica, Gorungrad, Ljubno, Mozirje, Žavec in Vojnik, ki so našega c. kr. vladi prijaznega kandidata gosp. Žolgarja volili, izrekamo najtoplejšo zahvalo. Zahvaljujemo se prav gorko vsem skupaj, posebno pa še vrlim gospodom v Gornjem Gradu, Ljubnem in Mozirji, ki so soglasno volili.

V Celji, 21. avgusta 1884.

Konservativni volilni odbor.

Zahvala.

Vsem vrlim gospodom volilcem, ki so me v skupini mest in trgov voliti blagovolili, se najsrčneje zahvaljujem. Slava jim!

Celje, 21. avgusta 1884.

M. Žolgar.

Poslano. Izjava.

Jaz podpisani prekličem svoj podpis na znani „Izjavi“ v „Ljubljanskem listu“ ter v svoje opravičenje le toliko omenim, da sem podpisal, ne da bi vedel kaj (kakor večina drugih). Ker se z omenjeno „Izjavo“ v ničemer ne strinjam, proglasim svoj podpis ničevim.

Hrenovice 21. avgusta 1884.

Makso Lavrenčič,
trгоvec in posestnik.

(521—2)

Previdnost proti drastičnim sredstvom. Ne da bi dražil slizno kožo v želodci in črevih ima pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ najsigurnejši uspeh pri vsakršnih bolečinah v želodci in spodnjem trupu. Skatljica z navodom za uporabo 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (690—8)

Javne dražbe.

30. avgusta: 3. eks. držb. pos. Marije Jurce iz Cerknice, v Logatci. 3. eks. držb. pos. Jakoba Šviglja iz Dolenje vasi, v Logatci. 3. eks. držb. pos. Janeza Uznika iz Dolšaka, v Velikih Laščah. 3. eks. držb. pos. Andreja Gradišarja s Skrilja, 1500 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Andreja Mlinarja iz St. Vida, 754 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Marije Jarec iz Orlovega, 1392 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Alojzija Kaplerja iz Androva, 3200 gld., v Logatci.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morina v mm.
22. avg.	7. zjutraj	737.50 mm.	+14.2° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	9. pop.	736.50 mm.	+23.5° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. zvečer	737.24 mm.	+16.4° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura +18.0°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	70
Srebrna renta	81	55
Zlata renta	103	60
5% marcna renta	95	55
Akcije narodne banke	858	—
Kreditne akcije	308	40
London	121	60
Napol.	—	65
G. kr. cekini	—	75
Nemške marke	59	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	70
Ogrska zlata renta 6%	122	10
— 4%	92	15
— 5%	89	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunaya reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	—

Zahvala.

Za vse mnogobrojne izraze gorkega, odkrito-srečnega sočutja mej dolgo boleznijo in o smrti svoje preljubljene žene, kakor še posebno darovateljem toliko prelepih vencev, p. n. gg. uradnikom, mestnim odbornikom, slav. požarni brambi, slav. čitalnici in njenim pevcom, prijateljem iz okolice, iz Laškega trga, Ljubljane, Kamnika, Novega mesta in vsem, kateri so predrago ranjco 21. t. m. spremili na pokopališče, izreka v svojem in svojih sorodnikov imenu najtoplejšo zahvalo

Dr. Edvard Šavnik.

V Kranji, dné 22. avgusta 1884. (528)

Tuji:

dné 21. avgusta.

Pri **Slonu**: Belau iz Königsberga. — Kühler iz Esslinga. — Weil z Dunaja. — Nowak z Dunaja. — Mussafia iz Trsta. — Pl. Monari iz Trsta. — Scherangel iz Pulja. Pri **Maltici**: Grof Osmana z Dunaja. — Pl. Polti iz Trsta. — Uren z Dunaja.

(526—1)

ARGOSY-jevi najboljši naramniki (Hosenträger) svetá.

Najboljši naramniki za hojo, ježo, lov, potovanja, telovadbo, vesljanje, streljanje in sploh pri vsakem opravilu jednako pripravi.

Amerikanska iznajdba.

Dobivajo se pri

Ant. Krisper-ji v Ljubljani.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V prihodnjem deželnem zboru kranjskem dobijo zaslužek dobri slovenski in nemški stenografi.

Za to oglašiti se je do konca avgusta pri tajništvu deželnega odbora. (527—1)

V farovži v Šempetru pri Rudolfovem je na prodaj

sto veder rudečega vina

in

(529)

sto veder belega vina.

Mej tem polovica iz leta 1879 in 10 veder muškatalja.

Št. 14.051.

(523—1)

Razglas.

Drugo Anton Raab-ovo ustanovo, znašajočo 200 gld. 4 kr. je za 1884. leto podeliti.

Pravico do jedne polovice te ustanove ima ubožna in poštena udova Ljubljanskega meščana, pravico do druge polovice pa ubožna, dobro odgojena in že zaročena hči Ljubljanskega meščana po poroki.

Prošnje za ti dve ustanovi naj se z dokazi ubožstva, dobrega zadržanja in meščanstva uложé

do 20. septembra t. l.

pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 19. dan avgusta 1884.

Župan: Grasselli.

Učenec ali praktikant,

14 let star, zdrav, s potrebno šolsko izobrazbenostjo, vsprejme se v neke tukajšnje prodajalnice s specerijskim blagom in železom. Kaj več pove iz prijaznosti upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (525—1)

Priporočam popolnem sveže

Pražke svinjske gnjati

(Schinken)

(520—2)

GOTLIEB ŠTASTNY,

prodajalec delikates, Šelenburgove ulice h. št. 6.

Gostilna za tujce,

obstoječa iz jednonadstropne hiše, hlevov, mesnice, ledenice in gospodarskega poslopja, s 5 orali zemlje, proda se po ceni. Posebno je pripravna za kakega gospoda penzionista. — Vpraša se pri St. Malobrov-u, posestniku v trgu Vojniku pri Celji. (513—3)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, v 1. dan septembra.

„Germania“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Fischer & Comperz**, generalna agenta, v Reki. (480—17)

Dva šivalna stroja

(HOWE in SINGER)

se prodasta

(507—3)

v Spodnji Šiški št. 53.

JURJEV KOLEDAR

za leto 1885

bode izdalo

uredništvo „Jurja s pušo“.

Obsegal bode do 200 strani, in sicer: koledar, humoreske z ilustracijami, šaljivo berilo in inzerate, kateri se bodo računili po nizkeji ceni za celo ali pol strani. — Izšel bo koledar prve dni decembra t. l. — Cena mu bode 50 kr.

Naročnina naj se pošilja na

(518—1)

uredništvo „Jurja s pušo“.

C. k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jaz,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za

vsakotero šivanje. (113—28)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Umetne (32—63)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik **A. Paichel,**
poleg Hrdeckyjevoga mostu, I. nadstropje.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marčno pivo

v zabojih po 25 in 50

steklenic

se dobiva iz

(476—7)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(301—17)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

HENRIK LANZ na DUNAJI

III., Hintere Zollamtsstrasse 13a

priporoča svoje odlikovane, nepresegljive:

mlatilnice, ki se gonijo z rokami, z živino in z vodo; rezalnice za krme in repo, žramlje (domače mline), trijere in stroje za čiščenje itd.

Najnovejše konstrukcije, najboljše sisteme, jamstvo, nizke cene.

Dozdaj se je razprodalo nad 100.000 strojev. — Ilustrovani katalogi gratis in franko.

Zvedeti agenti in prekupei se išče o.

(416—5)

Fotografični zavod

F. LAINER

v Ljubljani, Lattermanov drevored 106.

Ko je z današnjim dnem to podjetje prešlo v mojo last, dovoljujem si ga velečastitemu občinstvu v Ljubljani in okoli najljubnejše priporočiti. Ob enem zagotavljam, da se bodem skrbno prizadeval z dobrim delom občinstvo, katero me bode z naročili počastilo, v vsakem obziru zadovoljiti.

Z velespoštovanjem

F. LAINER.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.